DOKLESTIC
REPIC | GAJIN

REPUBLIKA SRBIJA
PRIVREDNI SUD U BEOGRADU
Ulica Masarikova br. 2
11000 Beograd

ZA

PRIVREDNI APELACIONI SUD
Ulica Nemanjina br. 9
11000 Beograd

P. br. 6325/2023

TUŽILAC: **BELMET HANDELSGESELLSCHAFT GMBH,** ul. Gruberstrasse br. 2-4, Linc, Austrija, matični broj: FN 151556 b, čiji su zakonski zastupnici direktori Tsimafei Zaitsau i Henadzi Cherniakou, a koga zastupa advokat Aleksandar Ristić, iz Beograda, Bulevar Mihaila Pupina br. 6/18 (u daljem tekstu: *„tužilac"*);

TUŽENI: **METAL ELEMENT d.o.o. za usluge**, ul. Kuzminečka ulica br. 8, Zagreb, Republika Hrvatska, matični broj: 080794559, čiji je zakonski zastupnik Mario Plazibat, direktor, a koga zastupaju advokat dr Slobodan Doklestić, Marko Repić, Dejan Perić i drugi advokati iz zajedničke advokatske kancelarije Doklestić, Repić i Gajin, ul. Petra Kočića br. 4, Beograd – Vračar, po punomoćju u spisima predmeta (u daljem tekstu: *„Tuženi"*);

Mario Plazibat, rođen 24. februara 1972. godine, ul. Barbat 694, Barbat, Hrvatska, državljanin Hrvatske, sa brojem pasoša 203652101.

Spor radi: naknade štete
Vrednost predmeta spora: 461.238,42 evra tj. 54.046.718,84 dinara
Primeraka: 3
Priloga: /

ŽALBA TUŽENOG
na rešenje Privrednog suda u Beogradu P. 6325/2023 od 24.07.2025. godine

Dana 24.07.2025. godine Privredni sud u Beogradu je doneo rešenje u ovom predmetu kojim se najpre odbija prigovor apsolutne nenadležnosti srpskog suda istaknutog od strane Tuženog, a zatim i određuje privremena mera na način kako je to tužilac predložio u svoj tužbi od 19.12.2023. godine (u daljem tekstu: „**Pobijano Rešenje**").

Ovim putem, Tuženi izjavljuje žalbu na Pobijano Rešenje u celosti, iz svih zakonom propisanih razloga, a sa obrazloženjem koje sledi.

I. **Nenadležnost sudova Republike Srbije, a samim tim i Privrednog suda u Beograd, da odlučuju u ovoj pravnoj stvari.**

Odlučujući o prigovoru apsolutne nenadležnosti srpskih sudova za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari, koji je Tuženi istakao u svom izjašnjenju na predlog za određivanje privremene mere od 11.07.2025. godine (u daljem tekstu: „**Izjašnjenje**"), prvostepeni sud je u stavu I Pobijanog Rešenja isti odbio. U obrazloženju takvog svog stava, na strani 6 Pobijanog Rešenja, prvostepeni sud se najpre poziva na član 26 Zakona o parničnom postupku, a zatim i na odredbu člana 53 stav 1 Zakona o rešavanju sukoba zakona sa propisima drugih zemalja (u daljem tekstu: „**ZRS**").

Najpre, kada je reč o mogućoj primeni člana 26 Zakona o parničnom postupku, ostaje nejasno zbog čega se prvostepeni sud poziva na taj član, imajući u vidu da taj član zakona propisuje nadležnost domaćeg (srpskog) suda za suđenje u sporovima sa međunarodnim elementom izričito kada 1) je njegova nadležnost za spor sa međunarodnim elementom izričito predviđena zakonom ili međunarodnim ugovorom – što u ovom postupku nije slučaj ili 2) ako u zakonu ili međunarodnom ugovoru nema izričite odredbe o nadležnosti domaćeg suda za određenu vrstu sporova – što takođe nije slučaj imajući u vidu da odredba člana 53 ZRS-a izričito predviđa u kojim situacijama postoji nadležnost domaćeg suda u sporovima o vanugovornoj odgovornosti za štetu.

Nadalje, kada je reč o primeni člana 53 ZRS-a, Tuženi se slaže sa prvostepenim sudom da je u konkretnoj situaciji reč o sporu o vanugovornoj odgovornosti za štetu, te se navedeni član ima primeniti, međutim prvostepeni sud nije na ispravan način primenio taj član **jer šteta nije nastala na teritoriji Republike Srbije**.

Konkretno, kao što je to istaknuto i u Izjašnjenju, šteta na strani tužioca je mogla nastati **isključivo na teritoriji Republike Austrije**, s obzirom da se sedište tužioca, kao i svi poslovni računi tužioca, nalaze na toj teritoriji, te da tužilac, osim udela u privrednom društvu „Belmet doo Beograd", matični broj: 21279471 (u daljem tekstu: „**Društvo**"), **nema nikakve veze sa Republikom Srbijom**.

U skladu sa članom 155 Zakona o obligacionim odnosima, šteta je umanjenje nečije imovine (obična šteta) i sprečavanje njenog povećanja (izmakla korist), kao i nanošenje drugome fizičkog ili psihičkog bola ili straha (nematerijalna šteta). Sledstveno tome, a imajući u vidu da se šteta, kako to tužilac navodi u svojoj

tužbi, sastoji od neisplaćivanja novčanih sredstava od strane Društva tužiocu, to bi se šteta na strani tužioca, bilo ona okarakterisana kao obična šteta ili izmakla korist, **morala ogledati u tome što određena novčana sredstva nisu uplaćena od strane Društva na poslovni račun tužioca u Republici Austriji**. Posledično, šteta je za tužioca mogla nastati samo na teritoriji Republike Austrije. Ovo naročito ukoliko se ima u vidu da se dobit tužiocu isplaćivala direktno na račun tužioca u inostranstvu (Dokaz br. 11 predat uz Izjašnjenje), odnosno da **tužilac nije imao, niti sada ima, nerezidentni račun u Republici Srbiji**.

Suprotno navedenom, na strani 6 Pobijanog Rešenja, prvostepeni sud navodi da je šteta za tužioca nastala na teritoriji Republike Srbije ....jer je sedište privrednog društva **na koje se odnose štetne posledice** registrovano u Srbiji i na toj teritoriji tužilac trpi štetu usled postupanja tuženih". Da tužilac ne trpi nikakvu štetu na teritoriji Republike Srbije je bliže obrazloženo iznad, dok se ne može prihvatiti ni zaključak prvostepenog suda da se „**štetne posledice odnose na Društvo**" jer **Društvo apsolutno ne može trpeti bilo kakve štetne posledice** usled navodne neisplate novčanih iznosa tužiocu, **već bi to mogao biti samo tužilac, i to isključivo na teritoriji Republike Austrije, kako je to objašnjeno iznad**. Drugim rečima, štetne posledice radnji tuženih bi mogao da trpi samo tužilac – zato su tuženi i tuženi, dok radnje tuženih ne mogu imati bilo kakvog efekta na samo Društvo u kontekstu kako to tužilac navodi u tužbi.

Dakle, arbitrernom i pogrešnom primenom prava, konkretno člana 53 ZRS-a, prvostepeni sud je odbio prigovor apsolutne nenadležnosti srpskih sudova za rešavanje ove pravne stvari.

II. Tužilac nije učinio verovatnim postojanje svog novčanog potraživanja

Obrazlažući odluke iz stavova od II – V Pobijanog Rešenja, prvostepeni sud navodi da je, **na osnovu utvrđenog činjeničnog stanja**, tužilac učinio verovatnim postojanje svog novčanog potraživanja što proizlazi iz činjenice da su tuženi bez saglasnosti tužioca kao većinskog vlasnika Društva zaključili ugovore o poslovno-tehničkoj saradnji, kao pravne poslove u kojima postoji mogućnost njihovog ličnog interesa, te da je tuženi prvog reda doneo odluke o raspodeli dobiti Društva, bez saglasnosti tužioca i van sednica skupštine. Takođe, prvostepeni sud navodi i da Tuženi nije dostavio dokaz na okolnost da je za preduzimanje navedenih pravnih poslova i radnji pribavio odobrenje tužioca, odnosno skupštine Društva, dok dokazi priloženi od strane Tuženog samo ukazuju na postojanje **okvirnih dogovora**.

Imajući u vidu takvo obrazloženje prvostepenog suda, treba poći najpre od dela obrazloženja Pobijanog Rešenja koji se bavi utvrđenim činjeničnim stanjem – konkretno navodima prvostepenog suda na stranama 9 i 10 Pobijanog Rešenja.

Na strani 9 Pobijanog Rešenja prvostepeni sud navodi sledeće:

„Uvidom u Odluku Belmet Handelsgesellschaft GmbH iz Linca, Republika Austrija od 15.04.2017. godine, sud je utvrdio da je isti kao član društva Belmet društvo sa ograničenom odgovornošću za trgovinu i usluge Beograd – Savski venac odobrio zaključenje Ugovora o poslovno-tehničkoj saradnji br. 6 od 14.04.2017. godine i Aneksa ugovora poslovno-tehničkoj saradnji br. 7 od 14.04.2017. godine, oba

zaključena između društva i firme Metal Element doo Zagreb, Hrvatska, obzirom da isti predstavljaju pravne poslove u kojima postoji lični interes. ***Odluka je snabdevena pečatom tužioca i potpisom ovlašćenog lica tužioca.***

Dakle, iz gornjeg navoda prvostepenog suda je **nesporno da je sud utvrdio da je „prvi" ugovor o poslovno-tehničkoj saradnji između Tuženog i Društva odobren od strane tužioca**, pa je jasno i da je deo obrazloženja Pobijanog Rešenja dat na strani 10 (*„...da su tuženi bez saglasnosti tužioca kao većinskog vlasnika Društva zaključili ugovore o poslovno-tehničkoj saradnji..."*) **u potpunosti kontradiktoran prethodno utvrđenom činjeničnom stanju.**

Nadalje, ista je stvar i sa „drugim" i „trećim" ugovorom o poslovno-tehničkoj saradnji, u vezi sa čijim odobrenjem od strane tužioca je Tuženi sudu podneo dokaz u vidu zapisnika sa sednica skupštine Društva od dana 13.12.2017. godine (Dokaz br. 14 podnet uz Izjašnjenje) i dana 24.07.2020. godine (Dokaz br. 15 podnet uz Izjašnjenje). Prvostepeni sud te zapisnike konstatuje na stranama 9 i 10 Pobijanog Rešenja i **utvrđuje na osnovu njih da je tužilac dao saglasnost za zaključenje „drugog" i „trećeg" ugovora o poslovno-tehničkoj saradnji**, međutim prvostepeni sud navodi i da ti zapisnici nisu snabdeveni potpisom Walter-a Ortner-a, odnosno Henadzi Cherniakou-a, kao tadašnjih zastupnika tužioca. Dakle, zapisnici sa održanih sednica skupštine Društva postoje, iz tih zapisnika nesporno proizlazi da se tužilac saglasio sa zaključenjem „drugog" i „trećeg" ugovora o poslovno-tehničkoj saradnji između Društva i Tuženog, **s tim da nedostatak potpisa zastupnika tužioca na tim zapisnicima ne može imati nikakav pravni značaj, kako to prvostepeni sud pokušava da predstavi, imajući u vidu odredbu člana 210 stava 7 Zakona o privrednim društvima**, te da se i iz ostalih dokaza koje je Tuženi podneo uz Izjašnjenje (a na kraju i na osnovu saslušanja predloženih svedoka) može zaključiti da je tužilac dao svoju saglasnost za zaključenje predmetnih ugovora.

Pored navedenog, a kada je reč o odlukama o isplati dobiti parničnim strankama od strane Društva, netačan je i kontradiktoran ostalim dokazima u spisima predmeta stav prvostepenog suda da je reč o „okvirnim" dogovorima.

Naime, odlukom skupštine Društva od 25.08.2022. godine (Dokaz br. 2 podnet uz Izjašnjenje), a koja je potvrđena i putem mejl prepiske od 26.08. i 30.08.2022. godine (Dokaz br. 3 podnet uz Izjašnjenje) nesumnjivo je doneta odluka od strane oba člana Društva o narednim koracima usmerenim ka reorganizaciji poslovanja Društva, izlasku Tuženog iz Društva i načinu na koji će dobit Društva biti isplaćena njegovim članovima. Da nije reč o „okvirnim" dogovorima za čiju realizaciju se čeka još neka „konkretnija" odluka skupštine Društva, kako to prvostepeni sud pokušava da prikaže u obrazloženju Pobijanog Rešenja, može se nesporno videti iz činjenice da su **gotovo svi dogovori iz predmetne odluke izvršeni bez postojanje takve „konkretnije" odluke skupštine Društva**. Tuženi kaže „gotovo svi" s obzirom da je deo dogovora i dalje ostao da se ispuni od strane tužioca, što tužilac svojim nesavesnim ponašanjem sprečava (što je detaljnije obrazloženo u Izjašnjenju).

U tom smislu se Tuženi već izjasnio u Izjašnjenju, te naveo da su odluke o isplatama dividendi, **kako Tuženom tako i tužiocu** (Dokazi br. 10 predat uz Izjašnjenje), potpisane od strane direktora Društva **isključivo iz računovodstvenih razloga, a ne iz potrebe članova Društva da još jednom potvrde dogovor koji je već postignut u avgustu 2022. godine**. **Tužiocu to očigledno nije smetalo jer je te odluke potpisao, te se nije ni protivio kada je primio deo pripadajuće dobiti u iznosu od 143.055,02 EUR dana 30.06.2023. godine** (Dokaz br. 11 podnet uz Izjašnjenje) **na osnovu takvih odluka**.

Pored same isplate dobiti, a **bez donošenja bilo koje „konkretnije" odluke od strane skupštine Društva**, ispunjeni su i ostali dogovori iz odluke skupštine Društva iz avgusta 2022. godine (u meri u kojoj je to zavisilo od Tuženog), pa je tako, na primer, tužiocu isplaćen i iznos od 700.000,00 EUR dana 31.08.2022. godine (Dokaz br. 4 podnet uz Izjašnjenje).

Dakle, kontradiktoran je stav prvostepenog suda da su članovi Društva – ovde tužilac i Tuženi, uslovili realizaciju odluke skupštine Društva iz avgusta 2022. godine donošenjem nekih „konkretnijih" odluka skupštine Društva. Gore pomenute odluke o isplati dividendi su služile isključivo za računovodstvene svrhe sa čime je tužilac bio upoznat i saglasan, naročito imajući u vidu i činjenicu da ih je potpisao zakonski zastupnik tužioca **u svojstvu direktora Društva**, **a ne kao član Društva**, dok se tužilac nije protivio ni kada je i njemu isplaćen deo dobiti u skladu sa takvim odlukama. Drugim rečima, **tužilac nikada nije tražio donošenje bilo koje „konkretnije" odluke skupštine Društva kojom bi se potvrdila već ranije doneta odluka skupštine Društva iz avgusta 2022. godine, niti je to bilo potrebno. Odluka skupštine Društva iz avgusta 2022. godine se uredno izvršavala, bez ikakvih primedbi tužioca i Tuženog, sve do momenta kada je tužilac, iz njemu znanih razloga, počeo sa opstrukcijom izvršenja te odluke krajem 2023. godine.** Upravo u tome se i ogleda cela suština fraze „okvirni dogovor" koju zastupnik Tuženog ističe u svom mejlu od 26.08.2022. godine, misleći pod time da će se za realizaciju dogovorenih stavki morati izvršiti i određene pojedinačne (tehničke) radnje, u smislu pribavljanja potvrde o rezidentnosti tužioca, prikupljanje ponuda za prodaju zaliha, podnošenje zahteva poreskoj upravi Republike Srbije za povraćaj poreza i dr, **međutim time ni na koji način ne dirajući u punovažnost odluke koju je donela skupština Društva i u saglasnost oba člana Društva da se krene sa tehničkim ispunjavanjem dogovorenih koraka**. Ovakav zaključak nesporno proizlazi i iz ostalih dokaza koji se nalaze u spisima predmeta, iz kojih se nedvosmisleno može zaključiti da je sa svim radnjama Društva i Tuženog tužilac bio upoznat i nije imao nikakvih primedbi već su sve radnje tužioca takođe bile usmerene ka realizaciji odluke skupštine Društva iz avgusta 2022. godine.

Na kraju, po pitanju ispunjenosti drugog uslova za određivanje privremene mere - postojanja opasnosti po potraživanje, Tuženi u celosti ostaje pri navedenom u Izjašnjenju, te u ovoj žalbi neće ponavljati te navode.

****

Imajući sve navedeno u vidu, Tuženi predlaže drugostepenom sudu da Pobijano Rešenje u celosti preinači, usvoji prigovor apsolutne nenadležnosti srpskih sudova za rešavanje ove pravne stvari izjavljen od strane Tuženog i odbaci tužbu tužioca kao nedozvoljenu. Opreza radi, ukoliko drugostepeni sud nađe da su srpski

sudovi ipak nadležni za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari. Tuženi predlaže drugostepenom sudu da preinači Pobijano Rešenje i odbije zahtev tužioca za određivanjem privremene mere u celosti kao neosnovan, a s obzirom da za to nisu ispunjeni zakonom kumulativno propisani uslovi.

Troškovnik:

- Sastav obrazloženog podneska: 154.138,00 dinara;
- Sudske takse po odmerenju suda.

U Beogradu, dana 12.08.2025. godine.

Za Tuženog

АДВОКАТ
Дејан Д. Перић
БЕОГРАД, Петра Кочића 4

Dejan Perić, advokat

ПОШТА СРБИЈЕ 04
PTT 11118
1979 12.08.25 16h
142 605
(Жиг поште)

ПОТВРДА О ПРИЈЕМУ ПОШИЉКЕ

Sadržina: Dokumenta

RD991453135RS (Пријемни број)

52g (Маса)

*192,00 (Поштарина)

Попуњава пошиљалац:

ПРИМАЛАЦ:
Привредни суд у Београду
Немањина 2

11000 (Поштански број)
Београд (Место)
(Поштански адресни код)

Посебне услуге
(Непотребно прецртати)

Повратница	Авионом
Лично	

Откупнина: ..... дин.
Вредност: ..... дин.

Потврђујем тачност уписаних података и затражених услуга

(Потпис пошиљаоца)

Обр. П-2 Штампа: ЈП „Пошта Србије", РЈ „Хибридна пошта" – Београд

www.posta.rs